

jemlje srce, naj delamo za to, da si sežemo na-
posled mi sami v lase, kedar bi ugnali nem-
škutarje. — V Gorici se pripravljajo velika
kmetijska razstava in bode, kakor je podoba,
ona precej velika, vendar pa težko, če si jo
ogleda kateri izmed naših bralcev, kajti do Go-
rice je dolga pot. — Velika trgovska hiša v
Trstu, Morpurgo e Parente, je ustavila svoje
izplačevanje in bilo se je bati, da bi jih isto
storilo še več, toda kakor je sedaj podoba,
bode šlo vse gladko, ker je Rothschild iz Pa-
riza prevzel izplačevanje dolgov one hiše. —
V Zagrebu so na velike maše dan odprli ve-
liko gospodarstveno razstavo ter sta prišla mi-
nistra iz Budapešta Baross in Josipovič k slo-
vesnosti. Minister Baross pa se hrvaškemu ljud-
stvu ni prikupil, ker je govoril najprej mad-
jarski in potem še le par besedi hrvaški. To je
zoper pogodbo med ogersko in hrvaško vlado.
— Državni zbor v Budimpeštu se je odložil
do dne 3. oktobra, gotovo na veselje ministrom
in poslancem samim. — Na Poljskem je se-
daj vse bolj tiho, samo o vojaških vohunih —
taci iz tujih držav — sliši se v časih, a kmalu
potihne o njih brž, ko so njih koga vjeli. Naj-
brž tedaj niso pravi vohuni.

Vunanje države. V nedeljo je bil praz-
nik sv. Joahima in ker imajo sv. oče Leon XIII.
po sv. krstu to ime, zato so jim kardinali Rim-
ske cerkve, višja plemenita gospoda in drugi
častitali, kakor je to v navadi. Sv. oče so
zdravi in še dovolje trdni za svoja leta. — V
Bologni, mestu Italije, je prišlo une dni
do pretepev med častniki in meščani. Vlada pa
je hitro prestavila častnike v druga mesta in
tako je zopet burja, ki je bila nevarna, po-
legla v mestu. — Na Francoskem biva se-
daj srbski kralj Aleksander in ruski princ
Aleksij. Oba pozdravlja ljudstvo prav prijazno,
ruskega princa pa že skorej preprijazno. To že
njemu ni več prav po volji. — V Bruselji,
glavnem mestu Belgije, vrši se posvetovanje
anarhistov ali delavcev, katerim ni po godu se-
danje razmerje družtva. Ni nam treba reči, kaj
da pride iz tega posvetovanja; dobro, da še
nimajo oblasti v rokah, sicer gorjé svetu! —
Na Angleškem še imajo doslej konservativci
vlado v rokah, toda ljudje, ki poznajo tamošnje
razmere, trdijo, da se bliža tam doba liberalcev,
ali le-ti niso podobni našim liberalcem, ampak
so po največ verni katoličani. — Nemški ce-
sar Viljem II. biva še vedno v Kielu, torej
daleč od Berolina in misli se zato, da njegova
rana ni bila tako neznatna, kakor se trdi. —
Na večih krajih široke Nemčije jeli so ljudje
godrnjati čez prusko vojaštvo, najraje bi jih
pognali čez mejo. — Ruski carevič se je vrnil
s svojega potovanja in je sedaj v Moskvi, me-
stu, ki je večje in veliko starše, kakor Petro-
grad, ki je še sedaj glavno mesto. — Zadnji

petek se je vrnil bolgarski knez, princ Ko-
burški v Sofijo in je obhajal četriletnico svo-
jega vladanja. Bilo je neki veliko navdušenja
med ljudstvom. — Pri Srbih je sedaj vse tiho,
ker ni doma ni kralja ni njegovih vladarjev in
je ljudstvo v obče veselo, da je vse v miru, v
redu. — Turska vlada je zopet imela malo
prasko z Rusi, ker je zajela neko rusko ladijo
v morskih ožinah Dardanelskih ter je ni pu-
stila naprej, da-si ni bilo vojakov na njej. —
Bilo je dalje časa govorjenje, da se misli več
judov, ki morajo iz ruskih mest, naseliti v Pa-
lestini, pravi domačiji judov, toda sedaj se
trdi, da ni nič resnice na onem govorjenji. Se
ve, da ne; kaj pa bi hoteli judi med judi? Jud ni
za delo, pa tudi za pošten zaslužek ne daje se
pri njih veliko.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice selivke na Slovenskem.

Napisal J. Sattler.

(Konec.)

Na Ruskem pa uničujejo že iz davnih ča-
sov kobilice z mučkalci. To so iz desk zbite
škrinjice, ki imajo trnje na spodnji strani, na
zgornji so pa obložene s kamenjem. Te stroje
vleče vprežna živina, kakor brano po zemlji.
Tam imajo za to tudi kamene valjarje, katere
vlečejo konji čez njive in travnike ter tako
zmečkajo mrčes. Vrh tega se na tako polje na-
ženejo konji, voli in krave, da pogazijo in po-
teptajo kobilice.

Na dalje priporočajo nekateri jeden meter
široke in ravno tako dolge vreče, ki imajo obroč
pri odprtem delu in visijo na kolih. S temi
vrečami mahajo delavci po žitnih steblih, na
katerih sedijo kobilice. Kadar se jih je precej
vjelo, se zmečkajo; toda treba jih je loviti na
vse zgodaj in na večer, ker sedé ob tem času
na steblih hotéč se odtegniti rosi.

Jako važni so pa jarki ali grabni. V teh
se kobilice uničujejo uspešno, od drugega do
četrtega leva; pozneje delajo prevelike skoke.
Za to se izkopljejo pred njimi dolgi jarki v
topem kotu, ki so dva čevlja globoki in jednako
široki. Izkopana zemlja se pa na drugi strani,
kolikor mogoče, visoko nameče. V dnu jarka
vrežejo se tu in tam še globlje strme jame.
Ko je to pripravljeno, postavi se za kobilicami
vrsta ljudij, katerih vsak drži v roki brezovo
metlo ali košato vejo. S temi metlami gonijo
rahlo kobilice; preplašena mrčes se umika v
skokih, gonjači pa počasi za njimi ter jih tako
seganjajo proti jarku, kamor naposled poska-
čejo. Zdajci se mrčes pomečka in z izkopano
zemljo zagrne. Vendar pa je treba pomniti, da
se kobilice ne smejo goniti proti vetru ali
navzgor.

Tako se okončujejo nerazvite kobilice; popolnoma razvitih se je pa težko ubraniti, ako pridejo naglo in v neizmerni množini. Stari Grki in Rimljani so hiteli v hiše, kadar so se bližale kobilice, meneč, da leté mirno čez neobljudene kraje. Poznej pa so ljudje uporabljali vsakovrstna sredstva, da bi ustrašili in pregnali kobilicne roje. Šli so nad nje s cepci, z metlami, s koli in drogi, raz katere so papolale pisane rute, kakor zastave; zvonili so, kričali in ropotali z deskami in z drugim orodjem; zažigali hosto in smolo, da bi jih pregnali z dimom; streljali so s puškami in možnarji. Leta 1780 so kobilice prepodili iz Erdeljskega in Bukovine s streljanjem iz topov.

Vendar pa vsa ta sredstva kaj malo pomagajo. Najbolje kaže, požeti in pokositi vse, ako preti nevarnost. Tako se najlaže iznebi kobilic. Se ve, da grozi potem sosedom pogin. Ali kaj si hočemo? Če ni druge pomoči, če ni nobenega upanja, da bi mogli uničiti sovražnika, veljati mora načelo: Vsak je sebi najbližji in je dolžen čuvati svojo last. Saj še tudi dandanes po nekaterih krajih streljajo, kadar se bliža nevihta, da bi pregnali točonosni oblak, ki pa potem drugje „leđeno zrnje v setve vsuje“.

Smešnica 34. Tujec vpraša pastirja, ali ve, kako daleč da je do vasi Bradovice. „Kaj pa“, odgovori pastir, „kaj pa, da vem to!“ Ako si nabašete svojo pipo pa izkadite, lahko ste že tam. Ako pa še niste, nabašite si še drugo ali tretjo, potem pa sodim, da boste že v Bradovicah; če pa še ne boste, lahko izkadite še četrto, ako vam prej ne izmanjka tobaka“.

Razne stvari.

(Pomiloščenje.) Presvitli cesar pomilostili so dne 18. avgusta štiri kaznjence v c. kr. kaznilnici v Mariboru in še posebej telegrafično Jožeta Domanjka, ki je bil zaradi znanih prask pri Mali nedelji tukaj zaprt.

(Vojaške vaje.) R. zven Nj. veličanstva svitelega cesarja, pride tudi vojni maršal, nadvojvoda Albreht k vojaškim vajam pri Celji. Nadvojvoda se nastani v župnišči v Teharjih.

(Duhovne vaje.) P. n. gospodje duhovniki, ki se želijo vdeležiti letošnjih duhovnih vaj, naj se nemudoma oglasijo.

(Pri č. šolskih sestrah v Mariboru) so dne 15. avgusta prejele iz rok mil. knezoškofa samostansko obleko te-le č. sestre: Ambrozija Svetlin iz Brežic, Mehtilda Čepin iz Pilštanja, Antonija Plemenitaš od sv. Križa na Slatini, Franciska Jelen od sv. Marjete pri Velikovei, Bernarda Kurbus od Št. Jurja na Ščavnici, Lucija Šlebinger od sv. Ane na Krembergu, Elekta Gril iz Kaple pri Lučanah.

(Kat. tikovno društvo.) Novi odbor katol. tisk. društva v Mariboru se je sestavil v torek, dne 18. avgusta tako-le: P. n. gg. dr. Ivan Križanič, predsednik, dr. Jernej Glačnik, njegov namestnik, Karol Hribovšek, denarničar, prof. Martin Matek, tajnik in dr. Feliks Ferk, ud. ravnateljstva tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

(Izredna lepa svečanost) bude se vršila dne 26. avgusta pri Veliki nedelji, kjer bodo štirje gospodi duhovniki nemškega viteškega reda dobili redovno obleko in storili slovesne obljube.

(Vabilo) Kmetška čitalnica pri sv. Križu blizo Maribora priredi v nedeljo, dne 23. avgusta ob 1/4. uri popoldne veselico v hiši Koroščevi z nastopnim vspeedom: 1. Razgovor o premembni društvenih pravil, ali kako bi se dalo združiti bralno društvo s sadjarškim. 2. O sadjarstvu. 3. O kmetijstvu. 4. Kmetu je treba varčnosti. 5. Igra: „Kako daleč se z nemščino pride“. Odbor.

(Odbor sadjerejskega društva za Šoštanjski okraj) ima dne 23. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne v Št. Ilji pri Gradiču svojo sejo, ter bo po taisti, kakor je že bilo naznanjeno, potovalni učitelj g. Ivan Belé o sadjerejstvu predaval. Za to stroko zanimajoče se občinstvo se torej uljudno vabi k mnogobrojni vdeležbi. Načelnništvo.

(Za predsednika) krajnemu šolskemu svetu v Podčetrtku je izvoljen tamošnji župnik č. g. Vinko Gršak; za njegovega namestnika, posestnik Tomaž Kolar.

(Sadjerejski poduk) potovalnega učitelja g. Beleja pri sv. Duhu na Ostrem vrhu, dne 16. avgusta t. l. bil je jako mnogobrojno obiskovan, ter je našel obče zanimanje. Po pravici se smemo nadejati mnoge koristi za lepo slovensko Štajarsko od našega mladega a skušenega in marljivega g. učitelja.

(Šole) pri sv. Duhu na Ostrem vrhu ni že tri tjedne, na Kapli je ni že več, kakor pet tjednov. Ubogi otroci tako hudo kašljajo, da ko jih pópade, često omedljujejo. Ni še upanja, da bi kmalo izginila ta nalezljiva bolezen.

(Angeljska nedelja) obhaja se pri sv. Duhu na Ostrem vrhu letos zopet v septembru (6.) a ne v avgustu (30.), kakor zapovedujejo nekateri koledarji. Mašne bukve imenujejo ta praznik odločno „festum Septembris“, t. j. septemberski praznik. Isto tako tudi cerkveni koledar sekovske škofije, lavantinske in menda tudi krške pa ima 1. septembru najbližjo nedeljo.

(Na Dobrni) so topličarji v prid siromašnim učencem tamošnje šole priredili tombolo in tako skupili 140 gld., da se bo vbožnim šolarjem oskrbela obleka.

(Nova cerkev) pri sv. Križi na Murskem polju je že pokrita. Delo prav veselo napreduje.